

Sergentale 164

sen. Ca 1,5 cm.
 Fra denne kontur-
 linies forreste del
 og over mot ytter-
 kanten løper en
 bue bestående av
 tre utskårne linier
 over mot dyrehodets
 panne, men det
 parti hvor på dens
 avslutning har
 vært anbragt mangler
 nu, så det intet
 sikkert kan ses
 om hvordan denne
 bue har vært for-
 bündet med vink-
 elarmamentet
 der. Like under
 denne bue fin-
 nes et rundt nagle-
 hul som er 2,2 cm
 i diameter.
 Stykkets bakside
 er uten ornamen-
 ter. De foreliggende
 dele av stykket
 vel bevaret, men
 det mangler en del
 stykker. Således
 hele det parti som
 har omfattet
 brystens lytne del
 og tungen og like-
 ledes et stykke
 under øret. Der
 videre mangler
 et større stykke
 av pannen og
 flere mindre
 stykker i øvre
 ende, deuten

halvdelen av halsens
nedre del. Ligesom
det mangler litt av
det parti som har
ligget mellom de
to foreliggende nedre
brudstykker av halsen
stykket er høstet i
blun og smurt med
linalje og natlakke.

1904 no 33. Dyrehodets
forreste parti med
øiet og øret fantes
ifølge planene
(Osbergfundet I
pl II) ved siden
av sadelen i inn-
brudsgangen (Osberg-
fundet I s 29)

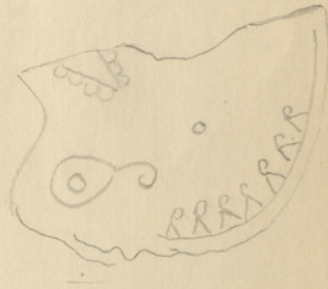
Dette parti av telen
er illustrert av
Eustafson i hans
dagbok (Se avsnittet
ved s 79).

1904 no 52. Det nedre
parti av dyrehodets
hals som foreligger
i to brudstykker
prydd med verk-
bånd langs partiet
fantet i innbruds-
laget.

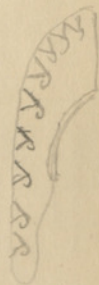
1904 no 164. som
er et stykke av
dyrehodets nakke
og issepartiet fantet
i partiet av inn-
brudskullet på øst-
siden av gravhø-
meret. (Se Eustafsons
hovedregister og
Osbergfundet I s 29)

Gergetill 164.

II, 2

II, 2

II, 4, 2 sken.

Gengetale 164.

og planseje X no 164)
 Når det i Osebergfundet
 I 241 ses at 1904
 no 164 hører sammen
 med 1904 no 165 og 166
 så er det for no
 165's vedkommende
 grunnet på at det
 er fundet ved siden
 af no 164. (se bund
 I planseje X no 164-
 165). I midlertid
 viser det sig at no
 165 er en treplate
 som er adskillig
 tyndere enn søge-
 telen no 164. og
 derfor urådlig
 kan ha vært
 sammen med
 denne. (se beskrivelse
 nedenfor). De større
 stykker av blot
 tre som fantes
 ved no 166 kan
 nu ikke identifi-
 ceres. (se nedenfor)
 I Osebergfundet
 I 229 ser det
 anført no (1904 no
 33, 52 og 164) sann-
 synligvis er par-
 stykke til 1904 no
 33 som ovenfor
 er beskrevet under
 1904 no 154, for dette
 foreligger det dog
 ingen sikre
 holdpunkter.
 Gengetilen er teg-
 net av kunst-
 maler E. Wielsen.

og tyssen er nærmere
betrukket av sketelig
i Oschebergfundet I 212-
217 hvor dog dette stykke
ikke er avbrutt.

163a) Ca 28 fragmenter
av et glat tilbehørens-
de stykke av bokr.

1904 no 165

Stups II Hylde 5
Se også Stups I Hylde 5
begge i magasinet.

Av dette stykke
har syv for det
meste større fragmen-
ter funnet sammen-
settes. De danner et
sammenhengende
bret som nu er 8,5 cm
langt, men da det
er avbrutt i øvre
ende er det sannsyn-
lig at stykket opprinn-
lig har vært noget
lengere. Bredden kan
nu ikke måles. Tyk-
kelsen er ca 2,5-3 mm.
Den ene langsides
kant er noget av-
slutt, ellers er det
ikke ser ut til at
særlig meget mangler.
Ca 13,5 cm overfor
øvre underkanten
ses det i langsiden
et naglehul hvis
diameter er 1,7 mm.
Da brettet er avbrutt
langsøfter mangler
hullets avslutnings-
parti. Av hovedregistret
ses at det da stykket
fantes var huller i
kanten, men nu
ses bare det ene.

Underkanten er rett av-
 skåret og har bevart
 sin opprinnelige kant
 Brevet har ingen
 arramenter hver-
 ken på oversiden
 eller undersiden.
 De fragmentene
 har de fleste ikke
 blitt sammen-
 sett, men ta brut-
 stykker grasser dog
 sammen og på det
 ene av disse ses spor
 efter et rundt nøgle-
 hull, hvis dia-
 meter er $\frac{ca}{4}$ cm.
 Dette brets bestem-
 melse er uvis
 mulig er det dog
 en del av en serg.

b) Ved dette no ligger
 også tre sammen-
 hørende fragmenter
 av et betydelig tykkere
 brudstykke av
 bøk som til-
 sammen er 16
 cm langt og hvis
 nåværende samlede
 bredde er ca 10 cm,
 men begge lang-
 sider avbrutt. I den
 ene ende er dette
 stykke rett av-
 skåret, den annen
 ende er avskåret
 i en line og det
 er derfor mulig at
 dette stykke har
 fra vært til en
 sengetile, men

herom kan intet
sikkert sies.

1904 no 165 er trost i
alun, men ellers
ikke nærmere
præpareret. Det tynde
bræt (a) fandtes ved
siden af foregående
no i kanten af mur-
brudskullet på grav-
hammerets østside.
Det vist beskrevne
litt tyk here tre stykke
fandtes i nærheden
men litt nordligere.
Se Osebergfundet I
Platte X no 165
og s 41. Om det i Oseberg-
fundet I s 41 anførte
se under foregående
no.

(164) a) Brudstykke av
blett tre med
tre nagle og fals. Dette
stykke kan nu ikke
identificeres. Det er
tegnet i Steteligs
skissebok den 18 August
1904 og kopi av denne
tegning overgis her
Efter Steteligs tegning
med det store firsidige
hul i nedre ende ser
det nærmest ut
til at være den
nedre del av en
sengetile. Stykket fandtes
i gravhammerets
østre halvdel mellom

1904 no 166.

"Buddhalätten" og
 "de arrerete histore"
 (Se Osebergfundet
 I planse I no 166)
Gustafson omtaler
 det i sin dagbok
 under 18 august
 (anskrifter s 193)
 således: "Et langt
 brett over 2 m.
 hørende til dyre-
 hovedplante på
 kammerets vest-
 side (se s. 193)"
 Sketelligs tegning
 er dateret 18 august
 så det må være
 samme stykke
Gustafson omtaler.

Efter Sketelligs skitse

1904 no 166

1,5

foto

nyl

b) Sammen med dette
 nu fandtes også ca
 30 fragmenter av
ganske tynt tre
 sikkert rester av
 sidene til en liten
time som er så
 dårlig bevaret at mal
 ikke kan angis. Det
 længste fragment
 er 8,3 cm langt og
 det bredeste er 6,5 cm
 bredt. I flere av
 fragmentene ses
 huller som er
 anvendt parvis og i
 to av hullene
 ses et litet vidde
 bånd som går
 tværs igennem og
 har vært tydelig

b) May skap / Stykke 8.

Kvæsten

På innsiden av
 karrret. Et enkelt
 stykke består av to
 treplater som er gen-
 nemløbet med en
 retke huller gjennom
 hullte det er "syd" et
 flettet band av visje
 Dette er altså rester
 av det sted hvor
 tønens to endestykker
 er sydd sammen. Det
 ser hit til at tønne
 har vært laget av entynn
 treplate som er båret
 sammen. Tyriingen
 svarer iallfall til den
 som treffes på mosorre
 banktøner.

Stykkene er så få
 og fragmentariske at
 tønne ikke har kun-
 net sammensettes.

Kopit i alun.

Furtes sammen
 med trestykket a ovenfor
 mellom "Büddelbotten"
 og kistene i gravkam-
 merets østre halvdel.

(Se Osbergfundet I
 planseil X no 166)

(165) Kvern av granit
 avbildet Osbergfundet
 I s 47. Den består
 av to runde stein-
 skiver med hull
 i midten hvorav
 den ene lå under
 og lå stille mens
 den annen lå

1904 no 167

Osbergkvern

Kvernen

oppå og blev ført
 rundt når kvernen
 var i bruk.

Den undre kvern-
sten (underliggeren)
 er den største
 den er 40-43 cm.
 i diameter idet
 kantene er noget
 avslått. Den har et
 hull som vistnok
 oprinnelig har sidd
 i midten, men
 som nu som
 følge av slit
 finnes 15,5 cm
 fra den ene kant
 og 21,5 cm fra den
 annen kant.
 Hullets diameter
 er 3,5 cm.

I den ene kant
 er det slått ut
 et større stykke
 og underliggeren
 var da den fantes
 slått i tre styk-
 ker som har
 kvernet sam-
 mensett. Den er
 rätt tilrøget og
 flat. Underliggeren
 er tykkere i den
 ene side enn i
 den annen, så
 at den har ligget
 noget på skrå.
 Tykkelsen varierer
 mellom 5,5 og 3 cm.
 Den side som
 vender opad er støbt

slidt som følge af
brud.

Kværnen

Den øvre kværnsten
(overliggeren) er større

og tyngere ca 49-53
cm. i diameter idet
den også er noget slidt
i kanten. Stenens
underside som har
vendt ned mod den
undre sten er glat
som følge af til-
dæmning af brud.

Dens overside er op-
briet idet tyftheden
tiltar fem kanten
indimod hullet i
midten. Tyftheden
varierer fra ca 1 cm
ved ytterkanten til
ca 5-5,5 cm på midten.

Hullet er ca 10 cm
i diameter og det er
sterkt slidt på inn-
siden. Når man
sammenligner det
med hullet på
den undre sten
så kan man se
at det oprindeligt
har været meget
små i diameter.
Omtrent 12 cm ut
til siden fra hullet
i midten findes
et 7,5 cm dybt hak
som i horisontal
linje går indimod
midten. Hakket er på
innsiden afrundet
og går indimod midten.
Det er slidt og lets